

Piet Sillekens (Peter Johannes) (* Haelen 12-04-1902 - † Salzgitter (D) 01-12-1944)
Gehuwd met Wilhelmina Gertrudis Hanssen.

Piet is uiteindelijk in het bekende Lager 6 in Watenstedt-Drütte (D) terechtgekomen en daar in het ziekenhuis overleden. Na eerst daar op acht januari 1945 begraven te zijn, is hij na de oorlog op het Nederlandse Ereveld An der Seelhorst in Hannover begraven, graf F 32.

Het bewijs van zijn begrafenissen.

Friedhof *Mühlgraben* **ITS 140**

Name *Sillekens, Peter*

Stand *Landwehr* Nation *Polen*

Wohnung *Watenstedt, Lager 6*

Alter

Todesursache *Bluterguss*

Beerdigungszeit *8. 12. 1944* Uhr Erd- Feuer- Bestattung

Bestattungs - Institut August Wiese
 Zweiggeschäft Reichswerke Hermann Göring, Heerte üb. Wolfent

BTZ 1. 44 2000 D 4 *5 Kap. Feld 4.*

Sterbeurkunde **ITS 139**

Watenstedt-Salzgitter **G 2**

(Standesamt --- Ortsteil Drütte --- Nr. *110/44*)

Entlader *Peter Sillekens*

--- katholisch ---

in Watenstedt-Salzgitter, Ortsteil Watenstedt, Lager 6

wohnhaft

st am *1. Dezember 1944* --- um *16* Uhr *00* Minuten

in Watenstedt-Salzgitter, Ortsteil Drütte, Krankenhaus, verstorben.

D. 27 Verstorbene war geboren am *10. April 1902* --- in *Haelen* ---

D. 27 Verstorbene war --- nicht --- verheiratet mit *Wilhelmina* --- geborene *Hanssen* ---

Watenstedt-Salzgitter, Bezirk Watenstedt, den *27. September* 19 *49*

Der Standesbeamte

(Stempel) *Sepp*

En Vertretung

© 252. Sterbeurkunde (ohne Elternangabe). Nachdruck verboten. Verlag für Standesamtswesen G. m. b. H., Frankfurt am Main

JEZUS + MARIA + JOZEF
 Bid voor de ziel van zaliger
Peter Johannes Sillekens
 echtgenoot van
Wilhelmina Gertrudis Hanssen
 geboren 12 April 1902 te Haelen en overleden in Duitschland 1-December 1944.

Roemt niet op den dag van morgen, want gij weet niet, wat de volgende dag brengen zal (Prov. 27. 1)

Geen dood, zelfs de onverwachte is te vreezen, waaraan een deugdzaam, arbeidzaam en echt godvruchtig leven is voorafgegaan. God heeft Zijn dienaar beproefd door het lijden, gelijk het goud in den smeltkroes; den lijdenskeik echter heeft hij geculdig aanvaard als een brandoffer. Heer, Gij hebt mij geroepen, zie hier ben ik, ik heb den goeden strijd gestreden, mijn taak volbracht en het geloof bewaard en beleefd, nu hoop ik de kroon te ontvangen uit de hand van den rechtvaardigen Rechter.

Mijn dierbaren, gij weet hoe ik u steeds heb liefgehad en hoe ik immer voor u bezorgd was, ook toen ik naar Duitschland gevoerd werd en u niet meer zou zien. Gij kunt mij geen grooter vreugde verschaffen, dan door braaf te leven, elkander hartelijk te beminnen en veel voor mij te bidden. Daarboven in den hemel hoop ik u allen eens weer te zien. Allerheiligste Hart van Jezus, ik vertrouw op U.

ONZE VADER — WEES GECROET

P. Steeghs, koster, Beringe Kasseen

Zijn bidprentje.

De in 1949 opgestelde Duitse overlidensakte.